

Lumina

Foile săptămânală pentru poezie

On. Red. «Asociațiunea»

Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . Lei 55—
Pe o jumătate de an . . . . . 30—
Pentru străinătate . . . . . 100—
Pentru America pe un an . . . . . dolari 2—

Un număr 1 Leu.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Stai în loc și-ți fă socoata!

Un om din America s'a apucat și și-a scris într'o carte cu deamăruntul toată vieța sa și pășaniile sale. Ascultați ce a scris într'o zi de anul nou: «Astăzi în ziua de anul nou, după ce mi-am făcut socoata cu toate cheltuelile și veniturile din anul trecut, m'am gândit, că oare n'ar fi bine să-mi fac socoata și cu cele sufletești. Dar cu groază am băgat de seamă că nici o socoată n'am de făcut cu cele sufletești, pentru că aproape nimic n'am făcut în anul trecut pentru suflet și grija lui. Asta nu e bine, mi-am zis eu și iată cu ziua de azi, m'am hotărât să-mi pui la rând și vieța mea sufletească și să o curăț de păcate. Ca să fac mai cu isbândă acest lucru, am luat o carte goală și am scris pe ea: «Cartea vieții și faptelor mele». Am împărțit această carte în două jumătăți. Într'o jumătate mi-am scris scăderile, năravurile și faptele mele cele rele, iar în cealaltă jumătate mi-am scris năravurile și purtările cele bune. Cu ziua de mâine o să mă apuc de scos la păcate din grădina sufletului meu. Mântuitorule Isuse, ajută-mă»...

Așa a scris și așa s'a hotărât omul acela în ziua de anul nou. Mai încolo urmează în carte însemnări interesante și frumoase. Spre pildă dăm și aici câteva din ele: 1. La 10 Ianuarie un om m'a înjurat și eu am tăcut. Seara am șters cu mare bucurie sudalma din cartea mea. 2. La 14 Ianuarie un prieten m'a chemat la chef în crăjmă și n'am mers. Seara am șters cu cerneală neagră beția din cartea mea. 3. La 10 Martie mi-am vândut câțelul ce-l țineam de plăcere și-l îndopam cu carne și cu spelele lui am cumpărat hăinuțe la un orfan de războiu. 4. La 20 Martie un om m'a batjocorit și eu am răs. 5. La 10 Iunie m'am certat la cântăria satului pentru dreptul unei văduve»...

Și așa mai departe urmează însemnările unui creștin adevărat ce s'a hotărât să meargă pe urmele lui Hristos.

Cetitorule! Și tu stai în pragul anului nou. Stai în loc și-ți fă socoata cu afacerile tale sufletești. Hotărăște-te și tu pentru curățirea vieții tale de păcate. Iscălește și tu Hotărârea din gazetă că vei scoate din traiul tău două grele păcate: beția și sudalma. Hotărăște-te, iscălește-te și intră și tu în oastea noastră care stă gata să ia lupta împotriva păcatelor! P. Trifa.

Să facem o intrare creștinească în anul cel nou cu hotărâre și întovărășire de luptă împotriva sudalmelor și bețiilor.

Felul cum trecem noi creștinii de azi dintr'un an într'altul, nu e cel bun și creștinesc. Căci ce facem noi la anul nou? Încă din presara anului nou ne strângem la beutură și ținem să bem toată noaptea, ca nu cumva anul nou să ne afle așa cum ne-a lăsat bunul Dumnezeu: cu mintea tresză și limpede. Cu orice preț și cu orice cheltuială, ținem la datina năroadă și păgână: să ne afle anul nou beți și să ne îmbătăm în anul nou.

Eu socot că diavolul a scornit cu mare vicieșug între creștini această datină. Diavolul vrea cu orice preț să tulbure mintea și judecata omului în noaptea anului nou și în ziua de anul nou, ca nu cumva omul să-și poată da seama cum stă cu afacerile sale sufletești și să bage cumva de seamă că el merge înainte pe calea pierii. Asta e pricina că oamenii trec dintr'un an într'altul fără nici o schimbare sufletească. Cu păcatele cu cari ies din anul cel vechiu, cu acele intră în anul cel nou, și tot cu acele se apropie și de capătul anului și de... groapa din cimiter. Asta nu e bine și aceasta nu e viață de creștin adevărat. Un creștin adevărat trebuie să se facă din zi în zi, din an în an, tot mai bun, tot mai curat și mai aproape de Mântuitorul Hristos și învățăturile Lui.

Cetitorilor! Veniți să facem o intrare creștinească în anul cel nou. Avem noi Români două mari păcate cari mai ales ne strică sufletul și traiul cel creștinesc: sudalma și beția.

Veniți să facem o hotărâre și o întovărășire de luptă împotriva lor ca să le scoatem din casa noastră, din traiul nostru și al vecinilor nostri. Această întovărășire o facem așa, că publicăm mai jos o Hotărâre. Toți cari voesc și se hotărăsc să intre în lupta de scoatere a sudalmei și beției din traiul lor, vor iscăli această Hotărâre. Hotărârea iscălită o tăiați apoi din gazetă și o puneți pe perete și mai ales în suflet ca să o aveți în tot decursul anului cu voi, iar la sfârșitul anului o trimiteți aici ca să vedem căi am putut purta până la sfârșit lupta cea bună pentru biruirea satanei și mântuirea noastră sufletească.

Cetitorule! Înaintea Hotărârii de mai jos stă un ingeraș ce se roagă. Acest ingeraș este ingerul tău cel păzitor care te roagă să iscălești și tu Hotărârea și să intri și tu în oastea celor cari se hotărăsc pentru Mântuitorul Hristos și pentru lupta împotriva păcatelor. Rugăciunea ingerașului este rugăciunea sufletului tău. Sufletul tău te roagă și te chiamă să te hotărăști și tu pentru apărarea lui de păcate. Ascultă glasul și rugăciunea sufletului tău și iscălește și tu Hotărârea și o ține! I. T.

Hotărâre.

Subsemnatul, gândindu-mă cum aș putea intra în anul cel nou cu folos și mântuire sufletească, mă hotărăsc prin aceasta, cu începere dela anul nou să scot din traiul meu sudalma și beția. Imi dau seama ce păcate grele sunt aceste: cu sudalma de cele sfinte, batjocoresc și răstignesc pe Mântuitorul meu, iar cu beția îl las pe satana să se facă stăpân peste mine și voia mea.

Mă lapăd cu ură și scârbă de aceste păcate și mă hotărăsc pe anul ce vine să-mi păstrez mintea și judecata așa limpezi și curate cum mi le-a lăsat Dumnezeu meu și limba deasemenea să mi-o pun numai în slujba Lui.

Intru prin această hotărâre în rândul acelor cari se vor hotărâ ca și mine, ca astfel toți împreună ca și niște buni ostași a lui Hristos să începem lupta cea sfântă a curățirii vieții noastre de păcatele cele multe și grele.

In fruntea oștirii noastre stă Mântuitorul Hristos și El ne va duce la biruință. Pe Mântuitorul meu, Isus Hristos, rugându-L să mă ajute și pe mine ca să lupt în oastea Lui, iscălesc această hotărâre ce s'a făcut pentru binele și mântuirea mea sufletească.

Dat în ..... la Anul nou 1923.

abonat al gazetei «Lumina Satelor».

Dela sfatul țării.

S'a votat legea cea nouă de dare. După o desbatere de peste 4 săptămâni, în sfârșit s'a votat legea cea nouă de dare. Unii deputați au spus despre ea că i bună, alții că-i rea. Acum după votarea ei vom vedea cum va fi. Indată ce va ieși legea în foaia cea oficioasă a țării vom scrie amănunțit cam cât de afund scotocește prin buzunarele noastre. În deosebi vom arăta dările ce privesc pe plugarii noștri și ocupațiunea lor.

De sărbători sfatul țării s'a închis. Se va deschide iarăș la 22 Ianuarie când vor veni la rând legi de mare însemnătate pentru țară.

Ce află anul nou în politică?

Tot certe și hărțueli află și anul acesta în politică. Noi cari n'am intrat și nu vom intra în cătănia nici unui partid politic, am spus-o deatâtaori că nu ne place cum se face politica în țara noastră cea nouă și tineră. Se face prea multă politică la noi și prea puțină muncă. Avem în țara noastră o primejdie mai mare decât boala ce a dat în treburile gospodărești ale țării și această boală este politicianismul care a început să pătrundă pe tot locul ca apele potopului din vremea lui Noe.

Avem în țară atâtea partide politice și fiecare partid își are biserica și bisericuța lui politică și căpeteniile noastre slugesc și se închină mai mult la biserica politice de partid, decât la cea a dragostei și muncii pentru țară și neam.

Ce fac partidele din împotrivire? Și anul nou află partidele din împotrivire tot fără înțelegere de luptă între olaltă. Sunt 4 partide în opoziție și fiecare lucră de capul lui. Asta ajută mult pe liberali să rămâie mai departe la putere.

Cine are nădejde să ia cârma după liberali? Se tac în politică fel de fel de socoți cam cine ar veni la guvern când se vor duce liberalii. Se crede că marele nostru învățat, Nicolae Iorga, va fi chemat să ia cârma țării, ca unul ce are credincioși în toate părțile țării. Nădejde are și Averescu și acum s'au sporit și nădejdele partidului Național, după ce prin legătura făcută cu partidul democrat, și conducătorii partidului național au ajuns mai aproape de curtea Regală.

Știri din țară.

La hotare ne pândesc Irozii. Ungurii din Ungaria nici cum nu vreau să se astâmpere între granițele cele nouă ce le-au rămas după războiu, ci în toate chipurile cearcă să le rupă și să facă tulburări în țările vecine, ca apoi să poată ei pescui în tulbure. Mai nou dela Orade vine știrea, că acolo s'a declarat pe câteva zile stare de asediu, adică comenduirea armatei a vestit populația orașului că la un semn ce-l vor da clopotele bisericilor, fiecare om trebuie să se tragă în casa lui și de acolo nime nu-i ertat să iasă fără îngăduire dela armată. Oricine se împotrivesc poruncilor ce se vor da, va fi ju decăt pe loc și împușcat. Acest ordin ce se dă numai în vremuri grele de războiu când dușmanul e aproape, a umplut de groază și îngrijorare populația din Orade.

Anumit nu se știe din ce pricini s'a declarat stare de asediu la Orade, dar așa se aude că la granița dinspre Orade, s'au strâns cete de Unguri înarmați, cari voiau să năvălească peste graniță și să facă tulburare și moarte în țara noastră. Ai noștri însă i-au simțit din vreme și de aceea au făcut toate pregătirile de lipsă pentru primirea lor, dacă ar încerca să păsească înainte.

Dar pe semne, Ungurii au simțit primirea ce li se pregătește și n'au îndrăznit să plece. Acum la Orade iar e liniște. Starea de asediu s'a ridicat. Asta însă nu înseamnă că am scăpat de primejdie. Dinspre Ungaria și Rusia, Irozii ne pândesc înainte țara noastră cea nouă.

In fața primejdiei avem lipsă de pace și bună înțelegere în țară și între conducătorii noștri.

Mișcarea împotriva jidanilor se ține înainte. Studențimea din toate părțile a făcut un singur front de luptă și de apărare împotriva primejdiei jidovismului. Studenții universitari din Cluj au scos și o gazetă a lor («Dacia Nouă», abonamentul 100 Lei pe an. Casele culturale și alți sprijinitori ai studențimii să scrie după ea la Cluj. Iese odată la săptămână). În această gazetă își spun studenții păsurile și frământările lor și arată cu dovezi primejdia jidovismului ce se vâra cu fel de fel de apucături în viața noastră economică și culturală. Gazeta arată număr de număr cu numele pe acei jidani, cari au trecut în vremea războiului din Galiția cu zdrențele în spate și acum se preumblă în automobile. Studenții cer să fie dați afară toți acei jidani cari au venit în țară dela 1914 încoaci și să se respecte la Universitate așa numitul «numerus clausus», adică să nu mai suferim rușinea de acum că spre pildă la școala de doctorie din Cluj din o sută de studenți cari învață doctoria, 70 sunt jidani și numai 30 de Români.

In unele orașe din vechiul Regat au fost și ciocniri sângeroase între studenții creștini și jidani. Universitățile sunt și acum închise. De sine înțeles, gazetele jidovești fac spumă la gură de ciudă și strigă să-i audă bancherii jidani de prin Paris și să sară în ajutorul jupânilor. Se și aude că pricina scăderii leului ar fi aceea că bancherii jidani dela bursa din Paris se răzbură.

Dar orice ar face jidovimea, toți Românii de bine vom lupia înainte să nu ni se facă țara cea nouă câștigată cu atâtea jertfe, o Palestină pentru adăpostirea și îmbogățirea jidanilor.

Ce se petrece în lumea mare.

Stări tot tulburi află și anul acesta în lume și între popoare. De ani de zile trimișii popoarelor se tot strâng la sfaturi de pace, dar nu se mai pot înțelege să facă pace și înțelegere deplină. Pricina acestui lucru este mai ales aceea că:

Intre Anglia și Franța nu este înțelegere deplină și această neînțelegere incurcă apoi toate afacerile. Franța și Anglia în multe afaceri nu s' de aceea părere, ci de păreri deosebite. Așa spre pildă în afacerea cu despăgubirile de războiu pe cari trebuie să le dea Germania Franței, Anglia îi mai îngăduitoare față de Nemți, și zice să li se dea așteptare de plată. Dar Franța zice că Nemții prea amână de ani de zile plata despăgubirilor și fac numai de hameși acest lucru, dar au cu ce plăti. Acum s'a ținut la Paris o conferință doară s'ar putea ajunge la o înțelegere în această afacere și în altele privitoare la stările bănești și gospodărești ale Europei. Nu s'a putut însă ajunge la nici o înțelegere și după 2 zile, sfatul s'a spart fără nici o ispravă. Acum Francezii se zice că ar fi hotărâți să silească pe Nemți la plată chiar și fără voia Angliei. Dacă Nemții nu vor plăti, Francezii se pregătesc să mai ocupe din Germania un dărab de țară, așa numită Ruhr, care-i plină de bășaguri și fabrici.

La răsărit iarăș va fi războiu. Sfatul de pace dela Lozana s'a ținut anumit să limpezească stările din Răsărit, tulburate prin războiul Turcilor cu Grecii. Dar după dezbateri de două luni, sfatul a ajuns la nimica și toate semnele arată că la Răsărit vor vorbi mai departe tonurile și puștile. Grecii se pregătesc cu zor de bătaie. Ii indeamnă la luptă Englezii cari due mereu vapoare și arme spre Constantinopol. Știrile mai nouă spun că o ciocnire între Turci și Englezi se așteaptă cât mai curând. Grecii acum au mai mari nădejdi de izbândă pentrucă în rândul trecut Francezii sprigineau pe Turci pentrucă ei chemaseră la tron pe cumnatul lui Vilhelm, regele Constantin. Acum însă după ce au alungat pe Constantin, Francezii nu mai spriginesc pe Turci.

De anul nou.

«Iată 3 ani sânt, de când viu căutând rod în acest smochin și nu găsesc...» (Luca 13, 7.)

Stând acum în pragul anului nou să ne aducem aminte de o frumoasă pildă din evanghelia lui Luca. Un domn sădise un smochin în grădina sa. După ce l-a grijit 3 ani văzând că rod nu mai arată zise grădinarului: „Iată trei ani de când viu căutând rod în acest smochin și nu găsesc, tae l acum“. Să ne gândim, dragii mei, că tot așa și Domnul nostru Isus Hristos caută roade de fapte bune în pomul vieții noastre. Domnul din evanghelia la 3 ani s'a mâniat că nu-i rodise smochinul și-a poruncit slugilor să l tae. Isus așteaptă 40—50—60 de ani, ne așteaptă o viață întreagă ca să arate rod pomul vieții noastre — și de multeori n'arătăm nimic, nu află în el nimic afară de frunze goale.

Creștinilor! Stăm în pragul anului nou. Nu știm ce ne așteaptă: bucurie sau întristare, moarte sau viață. Una însă o știm de bună seamă: cu un an a îmbătrânit pomul vieții noastre.

Cine știe, poate că săcurea morții stă gata la rădăcina lui să-l tae ca mâne sau poimâne. Vai nouă va fi de-l va afla și îl va tăia fără roade de fapte bune.

Să trecem dar în anul ce vine cu hotărâre și voință de fer a scoate cât mai multe păcate din traiul nostru și a strânge cât mai multe fapte bune — gândindu-ne și dându-ne seamă că numai astfel de ani noi pot fi și se pot numi „fericiți“.

Astfel de „ani fericiți“ Vă dorim.

Armata din Sibiu pentru orfani.

Biserica noastră susține cu mari greutate un Orfelinat aici la Sibiu. Pentru Crăciunul celor 60 de copilași din acest Orfelinat am făcut chemare către inimile bune și milostive (în numărul 50 al gazetei). Intre cei cari au răspuns la această chemare a fost și armata noastră din Sibiu care a strâns pentru Crăciunul orfanilor daruri de bani, haine și încălțăminte în preț de peste 50 mii Lei.

Biserica noastră aduce și pe această cale cele mai călduroase mulțumiri armatei noastre. Mulțumim înosebi Dlu' comandant al corpului 7 de armată, general Cihoschi, pentru sprijinul și ajutorul ce l-a dat rugării noastre. Mulțumim și părintelui, preot militar I. Dăncilă pentru multele ostenele și stăruințe ce le-a făcut cu strângerea darurilor.

Pentru darul și bucuria ce li s'a făcut, aduc mulțumirile lor și micuții copilași.

Micuții copilași nu vor uita niciodată dragostea și ajutorul ce-l arată față de ei în fiecare an armata noastră. Când vor fi mari, aducându-și aminte că armata i-a încălțit, i-a îmbrăcat și i-a încălțat în vremea năcazului, își vor face și ei cu drag datoria față de oastea lor și patria lor iubită.

Diracțiunea Orfelinatului.

„Un om umbla după pâne“...

Domnule Redactor! Duminecă, în ziua de Crăciun, am văzut un lucru ciudat și dureros. Un om flămând umbla cu banii în mână după pâne. Era un biet muncitor ce venise cu trenul dela București (din o fabrică ce se încuiase) și căuta undeva o prăvălie deschisă să-și cumpere o bucată de pâne. Dar umbla înzadar căci doar era Duminecă și ziua de Crăciun și toate feliurile de prăvălii erau închise.

Nu mai crâjmele erau deschise toate și atunci bietul om a intrat plin de nădejde în crâjmă și a cerut pâne de cumpărat. «Aici nu se vinde pâne, ci numai țuică» i s'a răspuns. A ieșit omul năcăjit afară și la 3 pași a intrat în altă crâjmă. «N'avem pâne omule, ci numai palincă» i-a răspuns jidanul.

Și omul a plecat mai departe. Tot a șeptea casă din uliță îl chema să-i vânză rachiu... în ziua de Crăciun. Dar bietului om îi trebuia pâne, nu rachiu.

Eu socot, Domnule Redactor, că decăt să fie în ziua de Crăciun slobozenie de vânzare și cumpărare de rachiu, mai bine s'ar îngădui vânzare de pâne pentru cei flămânzi. I. Tânjala.

Drept ai, Domnule Tânjala. Și eu am văzut crâjmele deschise Duminecă în ziua de Crăciun și asta tot îi mare ciufală pentru creștinătate și o rușine deosebită pentru Sibiu.

Oare și la Paști va fi tot așa?

LA BOTEZUL DOMNULUI.

Prin darul Botezului din râul Iordan, Mântuitorul Hristos a spălat păcatul strămoșesc și a înnoit omenirea prin apă și prin Duh. Acest dar al înnoirii și nașterii din nou prin apa și Duhul botezului, a trecut apoi asupra fiecărui om. Prin darul botezului fiecare om se spală de păcatul strămoșesc și se naște a doua oară pentru împărăția lui Dumnezeu.

Trei lucruri ne spune evanghelia că s'au arătat la Botezul Domnului în Iordan. 1. Antăiadată s'a auzit glasul Domnului «tu ești fiul meu iubit»... 2. A doua oară s'a deschis cerul și a treia oară, s'a pogorât Duhul în chip de porumb. Aceste trei lucruri și arătări se petrec și la botezul nostru. Darul botezului ne dă și nouă puterea să «ne facem fiii lui Dumnezeu» (Ioan 1, 12). Darul botezului pogoară apoi și peste noi puterea Duhului sfânt: «Căci sunteți fi, au trimis Dumnezeu pe Duhul fiului său în inimile voastre» (Galateni 4, 6). Și în sfârșit, botezul ne dă și al treilea dar: ne deschide și nouă cerul și împărăția lui Dumnezeu, precum zice apostolul Pavel: «De suntem fi, suntem dară și moșteni» și moștenitori ai împărăției lui Dumnezeu (Romani 8, 17).

Iată deci ce dar mare și sfânt ne-a lăsat nouă botezul Domnului din râul Iordanului. Dar să luăm aminte. Darul ce ni l-a lăsat Iordanul cere și datorii dela noi. Dacă darul botezului ne-a făcut «fiii lui Dumnezeu», apoi trebuie să și trăim și să ne

purtăm ca fiii lui Dumnezeu și frați între olaltă. Dacă Duhul sfânt s'a pogorât peste noi și dacă «corpul nostru este casa Duhului sfânt», (I. Corinteni 6, 19), trebuie să se și arate între noi «roadele Duhului»: «iubirea, pacea, îndelungă răbdarea, bunătatea, credința, blândețea, înfrâmparea»... (Galateni 5, 22).

Cetitorule! Botezul meu și al tău nu este numai acela care s'a făcut în brațele nașilor. Mai avem încă un botez sufletesc pe care trebuie să-l facem neîncetat. Noi trebuie să trecem neîncetat prin focul și botezul cel curățitor de păcate al Duhului sfânt și să ne apropiem neîncetat de apele credinței, de apele darului și mântuirii noastre. Acesta este botezul cel sufletesc și aceasta este apa cea curățitoare despre care așa de frumos spun cetaniile ce se cetesc la praznicul botezului: «Așa grăește Domnul, cei însetați veniți la ape și beți fără de argint și fără preț»... «Acestea zice Domnul: spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din inimile voastre. Părăsiți-vă de răutățile voastre, învățați-vă a face bine. Căutați judecata, izbăviți pe cel năpăstuit, faceți dreptate văduvei și săracului»... Și atunci, «de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi albii, și de vor fi ca roșala, ca lâna le voi albii»... (Isaia 1, 16).

Aceasta este taina cea mare a botezului: curățirea de păcate și înnoirea vieții.

I. Tâlcuitor.

„Mergi de te spală în Iordan de 7 ori”

«și îți se va preface trupul tău și te vei curăți»... așa a zis Eliseu prorocul către Neeman împăratul cel bolnav. «Și s'a spălat Neeman de 7 ori în Iordan și i s'a prefăcut trupul, ca trupul unui prunc mic și s'a curățit»... (Cartea Împăraților IV 5, 9).

Aceasta este și astăzi taina cea mare a botezului: curățirea trupeză și sufletească a vieții. Spală-te și tu cetitorule în apele credinței și fă această curățire!!

Apa și focul lui Ilie.

Prorocul Ilie când s'a suit la munte să descopere pe preoții cei mincinoși a lui Val, a turnat peste jertfă de 3 ori apă și apoi s'a rugat pentru focul din cer, care s'a pogorât și a aprins jertfa.

Această jertfă a închipuit și închipuiește taina cea mare a sfântului botez. Apa și focul fac și astăzi botezul cel adevărat: apa îl spală pe om și focul Duhului sfânt îl aprinde pentru Hristos.

Zapisul din apele Iordanului.

După scoaterea din raiu cică ședea Adam la poarta raiului cu Eva și cu mare plângere se tânguiau.

Da Caraochi, care unde nu-și bagă coada? făcu ce făcu și apropiindu-se de Adam îi zise:

— Ce plângi tu, Adame?

— Cum n'oi plânge a zis Adam, că iacă așa și așa. — Cum am fost și cumus.

— Ei, de asta plângi — a zis ucigă-l toaca. Nu mai plânge că te fac eu să fii fericit numai dacă-mi făgăduiești că-mi vei da mie toată seminția ce a ești din tine..

— Dăruiță să-ți fie, zise nesocotitu de Adam.

— Te învoiești dar? zise diavolul bucuros.

— Mă învoiesc, zise iar Adam.

— Așa dar trebuie să-mi dai o întărire la mână, un zapis ca să-l am la mână, a mai zis Cornoratul.

— Păi ți-oi da și zapis, face Adam, dar cum și ce fel?

Tartorul nu stătu mult la gânduri, ci aducând o mână de lut, a făcut așa ca un fel de cărămidă și-i zise lui Adam:

— «Pune mâna ție și asta-mi va fi zapisul», zice Aghiută.

Adam puse mâna ce se întipări în lutul cea și cu asta găti zapisul; iar ucigă-l crucea, puse cărămida în foc, o uscă bine și astfel se asigură din partea zapisului.

Dar acum alt gând îl munea pe necuratul: Unde să-și ascunză zapisul? Se suci, se gândi, se chiti în fel și chip și de odată înfășcă cărămida și se duse tocmai la apa Iordanului și acolo în fundul apei își ascunse el zapisul, gândind că de acolo nimeni nu i-l va lua. Dar nu s'a bucurat mult timp Nichiduță de zapis, că Domnul Hristos la botez, când s'a botezat în apa Iordanului, a stat cu picioarele tocmai pe cărămida aceea, care era zapisul dracului și l-a stricat.

Despre sudalmă.

«Amin zic vouă, că toate păcatele se vor ierta fiilor omeniești și hulele ori câte vor grăi, dar cine va huli asupra Duhului sfânt nu are iertare în veci, ci este vinovat județului de veci».

(Evanghelia dela Marcu 3, 28).

Iată ce vorbe grele și pline de fior ne spune Evanghelia. Ne spun aceste vorbe, că sunt unele păcate pe cari Dumnezeu nu le iartă niciodată, ci le pedepsește cu osânda de veci. Aceste păcate sunt cele ce ridică hulă împotriva Duhului sfânt. Intre acele păcate este și sudalma.

Grozav păcat trebuie să fie acela care n'are iertarea Tatălui ceresc. În sute de locuri și în sute de feluri ne spun Scripturile cât este de milos și iertător Dumnezeu. Sunt pline Scripturile de datornici iertați, de tâlhari mântuiți, de fii rătașiți primiți cu ospăț și de altele tot atâtea pilde ale iertării și milei dumnezeiești. Mai mult chiar: Isus a strigat și de pe cruce iertare aceluia cari băteau cuie în mâinile și picioarele Lui.

Și iată sudalma este un păcat, căruia nu i se dă această iertare. Grozav trebuie să fie un așa păcat! De ce oare?

De aceea pentru că sudalma — înțeleg sudalma de cele sfinte — vatămă Dumnezeu mai mult și mai greu decât alte păcate. Ascultați numai și gândiți-vă mai de aproape la cele ce le scoate suduitorul din gura sa și veți pricepe și D-Voastră acest adevăr. Cu adevărat sudalma de cele sfinte este mai mult decât palmele ce le-a răbdat Isus, mai mult decât biciul ce l-a lovit, sulita ce l-a împuns, spinii și cuiele ce l-au sângerat.

Mai este apoi o pricină care ridică sudalma peste alte păcate și o face mai grea decât altele.

Multe alte păcate le face omul silit de anumite porniri și împrejurări. Fură omul din lipsă, minte ca să scape de ceva, jură strâmb ca să câștige ceva — sudue însă de buesru și îngâmfat, suduie de prea

sănătos, de prea tare și puternic. Suduitorul este așadar un batjocoritor al milei și darurilor ce le are dela Dumnezeu, Tatăl lui cereș — și de aceea păcatul lui nu se iartă.

Sudalma este cuțitul, cu care suduitorul, nesilit de nimenea, ci de bună voie, își junghie sufletul său, iar doi oameni, ce „se suduie“, sunt doi nebuni ce-și omoară sufletul ziua la amiazi.

Iată deci ce păcat mare și groaznic este sudalma. In legea Testamentului Vechiu pe suduitorul de Dumnezeu îl omorau cu pietri (III Moise 24, 15).

E foarte dureros că noi Românii tocmai acest păcat îl avem mai mult ca pe celelalte. In foarte multe locuri și ținuturi avem oameni, cari se culcă și se scoală cu sudalma în gură. Avem nechibzuiți, cari socotesc sudalma ca pe un semn de bărbăție și putere. Avem nepricepuți cari o dau odată cu laptele în gura copiilor.

Numai un neam mai este care ne întrece cu sudalma: Ungurii. Pe Sași i-ați auzit, că nu știu sudui decât românește, o dovadă, că nici nu și au putut închipui să vatem Dumnezeirea în limba lor cu așa vorbe și ocări nesocotite, ca și acele pe cari le spune suduitorul. Dela Unguri au învățat și au luat oamenii noștri fioroasele sudalme ce vatămă Dumnezeirea.

Dar văzurăți ce pățiră Ungurii și cum îi pedepsi Dumnezeu pentru acest păcat. Intr'o clipeală Dumnezeu le surpă mărirea și îi făcu de rușinea neamurilor ca o arătare și învățătură, că Dumnezeu pedepsește și aici pe pământ sudalma și pe poporul ce nu se lapădă de ea.

Cetitorule! Iată ce păcat mare și cumplit este sudalma. Poate că tu până acum nu ți-ai dat bine seama cum îți omori sufletul cu acest păcat. Hotărăște-te de acum înainte să te ferești de acest păcat ca de șerpele ce mușcă de moarte sufletul tău. Iată „Lumina Satelor“ îți dă un ajutor să poți scăpa de acest groaznic păcat. In fața gazetei am pus o Hotărâre de luptă împotriva sudalmei să o scoatem din traiul nostru. Iscălește și tu această Hotărâre care s'a făcut pentru apărarea sufletului tău de mușcăturile sudalmelor. Sufletul tău te roagă să te hotărărești împotriva sudalmei.

Ascultă tu de glasul și rugarea sufletului tău, sau rămâi mai departe cu sudalma și otrava ei ce ți omoară sufletul??

I. T.

Și năcazurile trec cu noi

— dintr'un an într'altul. —

Era o vreme când treceam voioși dintr'un an într'altul. Acum însă de câțiva ani, de ani de zile, trecem dintr'un an într'altul suspinând. Abia eșim din un rând de rele și ne băgăm în altele par'că și mai grele.

Care să fie pricina acestui lucru? Este aceea, că noi trecem dintr'un an într'altul fără nici o schimbare sufletească înspre bine. Cu păcatele cu cari ne află anul nou, cu acelea intrăm în el și eșim din el, ba încă cu mai multe și mai grele. Din an în an par'că ne facem tot mai răi, mai îndărătnici și mai păcătoși, și asta e pricina că și năcazurile trec cu noi dintr'un an într'altul.

Cetitorilor! Toate năcazurile de azi se vor ținea de noi și vor trece cu noi dintr'un an într'altul până când vom lua hotărârea cea bună să scoatem păcatele și să împușcăm păcatele din traiul și vieța noastră. Această Hotărâre voește să o ia «Lumina Satelor» cu cetitorii ei. Iscălește și tu cetitoriule Hotărârea din fața gazetei și stăruiește și pe lângă alții să o iscălească, pentru că altcum înzadar așteptăm și suspinăm după vremuri mai bune și mai ușoare.

Numeri de probă din «Lumina Satelor» trimitem oricui ne cere.

Spre muncă!

E plină lumea de oameni cari nu fac nimica decât înșală și pradă. Sunt dintre dânși destui în haine de oraș, dar destui, din nenorocire, și țerani.

Dacă i-ai întreba de ce și-au lăsat roștul cinstit și folositor pentru țară pe care l-au avut până mai deunăzi, ți-ar spune că au pierdut averea în războiu ori că s'au răzlețit dela locurile lor cu prefacerile astea mari, că au rămas stingheri și nu mai au tragere de inimă la ce-au avut odată. Și, așa, cu improprietărire ori fără, ogorul e pustiu, de crește bălăriile pe dânșul, iar omul stă de pândeste să-i cadă în mâni vreo „afacere“ ori răscolește toate locurile, în goană după câștigul cel mare, picat așa de odată drept în gura căscată mare.

Dar iată ce mi s'a întâmplat să văd deunăzi, în gara Bucureștilor, întorcându-mă dintr'o călătorie.

Un om s'a imbiat să-mi ducă bagajul, la miezul nopții. Cum mergeam alături, am prins a-i vorbi. Și iată ce mi-a spus.

Abia trecut de cinzeci de ani, dar îngălbenit și slăbit de i-ai mai fi dat încă zece. Fusesse croitor într'un oraș mai mărișor. L-a luat la războiu ca muncitor. A stat aproape trei ani, păzind prizonierii.

Când s'a întors după atâta trudă și primejdie, a găsit casa singură. Nevasta și trei copii mari muriseră, „de frica Nemților, că la început erau barbari“. Ochii nu-l mai ajutau să lucreze la cusut.

Și atunci omul și-a ales altă măiestrie. S'a făcut hamal, „cu mâna 'n oraș“.

Și așa o duce zi de zi. Doarme unde poate, se hrănește cum poate. Crede în puterea dumnezească, supt ocrotirea căreia stă. Nu-i e năcaz pe nimeni, și la nimeni nu râvnește. Iar, seara când adoarme, știe două lucruri: că a muncit cu cinste și că n'a fost sluga nimănu.

Ce poate bietul omul ăsta, de ce n'ar putea atâția cari trăiesc numai din înșelăciune și furt?

(«Neamul românesc pentru popor»). N. Iorga.

O lume îngropată în apă.

— Atlantida. —

In numărul trecut am scris despre o țară pe care învățații au aflat-o îngropată într'un deșert de nisip din Asia. Învățații au mai aflat și o lume întreagă îngropată sub valurile mării. Și anume s'a constatat că la mijlocul oceanului atlantic peste care trec oamenii cu vapoarele la America, a fost cândva o împărăție mare, cam cât Europa de astăzi. Și această împărăție într'o bună dimineață s'a cufundat în apă cu tot ce era pe ea. Grozav lucru trebuie să fi fost pentru oamenii aceia, să se prăpădească așa dintr'o dată cu toții. Scriitorii s'au și apucat și au scris așa din închipuire, cărți întregi despre cam cum a fost și cum s'a prăpădit această lume, pe care învățații o numesc în cărți «Atlantida». Învățații spun că pricina cufundării acestei împărății ar fi fost vulcanii cei mulți din țară cari aprinzându-se au zguduit lumea și au cufundat-o în apă.

Dar acum învățații spun și alt lucru interesant despre această împărăție cufundată. Spun că s'a constatat că lumea cea de sub apă, începe an de an să se ridice cu ceva din fundul mării și dacă ridicatul va merge tot așa, apoi la o bună vreme împărăția iarăși se va ivi din apă și se va umplea de oameni.

Ce mai ști? Puterea lui Dumnezeu e mare. Poate că Atlantida a fost o lume așa cum-i Europa de acum: plină de păcate și fărădelegi și Dumnezeu într'o clipeală a cufundat-o în apă și peire. Spălată și curățită de păcate, Atlantida acum se ridică mereu din apă, în vreme ce Europa se cufundă mereu în apele păcatelor. Canonul ce l-a făcut Atlantida, s'ar putea întâmpla să-l ajungă și Europa. Atunci se va face și minunea că bețivii se vor îneca și în apă, nu tot în păhar și rachiu.

Sprrijitorii gazetei „Lumina Satelor“.

Amintim mai departe pe acei din sprrijitorii muncii noastre, cari ne ajută prin câștigarea de abonamente.

Pe lângă cei amintiți în numerii trecuți ne-au mai câștigat abonamente următorii proești:

George Simplăcean	din Cornățal	26 abon.
Iordan Curcubăta	„ Budila	32 „
Zenovie Popoviciu	„ Satulung	32 „
Aurel Băcilă	„ Curciu	12 „
George Cosma	„ Berechiu	21 „
Prot Zaharie Man	„ Lăpușul-ung.	29 „
George Itu	„ Vale	39 „
Ioan Popa	„ Apoldul de jos	14 „
Ioachim Părdău	„ Agnita	8 „
George Guga	„ Șoimuș	16 „
George Coman	„ Ghimbav	21 „

(Urmează).

Cum umblă târgurile și negoațele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

14 Ian. Ibașfalău (Târnavă-mică). 15 Birchiș (Târnavă-mare). 16—18 Caransebeș (Caraș-Severin), Guraslău pe Someș (Bistrița-Năsăud), Sebeșul-săesc (Sibiin), Zam (Hunedoara). 19 Teaca (Cojocna). 20 Pecica-veche (Arad).

Târgul de vite se ține tot căutat. Exportul vitelor este slobod, dar iarăși s'a îngreuiat așa că taxa de vamă a fost ridicată dela 100 Lei la 1000 Lei de fiecare cap de vită. Asta poate că va cam tăia puțin în prețul vitelor. Poate să aibă urmări asupra târgului și faptul că peile de vită s'au oprit la export. Oprirea peilor în țara noastră îi bună pentru târgul de cumpărat încălțăminte (opinci), dar pe de altă parte îi rea pentru târgul de vite. Nu-i ușor să împaci pe toți și capra și varza.

Târgul de bucate se ține tot cu urcare de prețuri. In ținuturile cari nu produc bucate (țara Moților, Cluj)... ferdela de grâu a trecut peste 80 Lei. La Constanța și București orzul se vinde cu 280—300 Lei maja și porumbul tot cam așa.

Lemnele de foc s'au oprit la export și firmele au înaintat protest.

Semințele de lușernă și trifoiu s'au oprit la export.

Cum se plătește carnea și alte hrănuri? Acum de sărbători în piața dela București carnea de vită a fost dela 12 Lei în sus kilogramul, cea de porc 36 Lei, unsoarea 60 Lei, ouăle 1 Leu 1-25 bucata, puii 50 Lei părechea, găinile 100—120 Lei, untul 100 Lei kilogramul, brânza de burduf 48 de Brăila 36, de oaie 24 Lei, mererele 6—8—10 Lei.

Se va mai scumpl petrolul după ce prețurile maximale puse pe el s'au mai mărit.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	184—
1 franc francez	„	12-48
1 coroană cehă	„	5-30
100 coroane ungurești	„	7-40
100 mărci nemțești	„	1-84
100 coroane austriace	„	—28

Leul a scăzut iarăși la 8 centime (bani) francezi.

Lipsa de bani se simte și acum și din pricina asta boltașii se tânguesc că au avut slab târg de sărbători. Numai pela crăjme nu s'a simțit lipsa de bani.

„Bețivul este un mort viu“...

— Din învățămintele stântului Ioan Gură de aur. —

Bețivul este un mort viu, un duh rău de bună voia sa, o defaimare pentru tot neamul omenesc... Un bețiv este mai urât decât un mort. Că cel mort zace fără simțire și nu poate să facă nici bine, nici rău, dar bețivul își bate capul să facă rău. Bețivul și a îngropat sufletul ca într'un mormânt și se sbuciumă ca un trup mort. Bețivul este mai ticălos decât îndrăcitul pentru că spre un îndrăcit are fiecare milă, dar de cel bețiv îl urâm. Un dobitoac bea numai atâta cât are sete și pofta i se alină odată cu trebuința sa, dar bețivul trece acest hotar pe care și dobitoacele îl țin.

Bețivul are de suferit aceleași patimi ca și cel îndrăcit. El deasemenea se clatină în toate părțile, tot așa cade la pământ, tot așa zgâște ochii, tot așa bate cu picioarele și spumegă cu gura... Cine trăește întru beție a căzut sub tirănia Satanei. Beția este o smintire de bună voie, o boală vrednică de răs, un Satan, pe care omul de bună voie și-l alege... Dracului îi place foarte mult bețivul, pentru că nime nu împlinește voia lui mai bine decât cel beat...

Bețivilor este închis ceriul și pe cari nu se îndreaptă îi așteaptă osânda de veci. «Bețivii — zice apostolul Pavel — nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu» (Corințeni 6, 10).

Iată, cetitorule, ce păcat grozav este beția și iată cum îl duce pe om în tirănia și robia Satanei. Fugi ca de foc de beție și ca să scapi de ea, iscălește Hotărârea noastră din fruntea foii, făcută împotriva bețiilor și sudalmelor.

Ia seama că diavolul îți șoptește să n'o iscălești, dar tu n'asculta de el, ci ascultă de glasul și rugăciunea sufletului tău care te roagă să o iscălești pentru binele tău.

7000 Lei

ar costa un litru de rum adevărat.

Nu noi spunem acest lucru, ci l-au spus fabricanții de beuturi din Cluj. Și nu l-au spus de bunăvoie, ci o întâmplare i-a silit să-l spună. Și anume a fost așa că la Cluj s'a zvonit mai săptămânile trecute că statul vrea să opriască toate esențurile de făcut beuturi. «Zvonul acesta a băgat mare spaime în turma Jidanilor, cari fac beuturi din fel de fel de cătran și esențuri. În fața primejdiei, fabricanții de beuturi s'au dus pe ponos și s'au jăluit cam așa: «Vă rugăm Domnilor, să ne lăsați mai departe esențurile să facem beuturi din ele, pentru că toate beuturile cele scumpe și tari se fac astăzi din esență și dacă ne luați dreptul acesta noi buctăm cu toate vinărsăriile noastre. Un litru de rum adevărat adus din țările calde (Jamaica, Cuba) ar costa, Domnilor, în banii noștri de azi 7000 Lei, și cine ar putea vinde beuturi așa de scumpe?»...

Așa au grăit spăriați fabricanții de beuturi la Cluj, dar s'au liniștit îndată pentru că s'a aflat că toată afacerea a fost numai un zvon.

Acum noi din această afacere să luăm de știre că aproape toate beuturile de azi sunt făcute așa cum au spus la Cluj chiar cei ce le-au făcut: din esențuri, adică fel de fel de cătrăni. Dacă un litru de rum adevărat costă 7000 Lei, apoi ne putem închipui ce lături și cătrăniuri bem noi cu 40-50 Lei litru.

Românilor! Luați aminte că Jidanii poartă buțile de beutură în buzunarul lor. Nu vă mai stricați mintea și sănătatea cu esențurile lor.

Ce zic Scripturile despre sudalmă.

«A jura nu-ți învăța gura ta — zice înțeleptul Sirah — și a numi pe cel sfânt nu te obișnuie. Că precum sluga, care adeseori se cercetează multe bătăi ia; așa și cel ce jură și pururea numește pe cel sfânt, de păcat nu se va curăți»... «Și nu se va depărta de casa lui biciul», «că se umplea de rele casa lui» (Sirah 23, 8, 9, 10, 12). «Omul care se obișnuiește cu cuvintele de sudalmă, în toate zilele vieții sale nu se va înțelepti» (Sirah 23, 19).

Din gura omului iese «îndreptarea sau osânda» (Mateiu 12, 37), «binecuvântarea sau blăstăm» (V Moise 11, 26), «dulceața sau otrava» (Iacob 3, 10), «moartea sau vieța» (V Moise 30, 19) noastră.

Cetitorule! Cu sudalma scoți din gura ta „osândă“, „blăstăm“, „otravă“ și „moarte“ cum zice mai sus Scriptura. Hotărăște te împotriva injuriilor. Iscălește Hotărârea din fața gazetei și intră și tu în ceata celor cari ne am hotărât să scoatem acest cumplit păcat din vieța noastră pentru că să putem avea vieța și dincolo de mormânt.

Fă-ți zilnic socoată cu tine.

O poveste turcească spune: Tot omul are doi ingeri; unul pe umărul drept și altul pe cel stâng. Când face omul ceva bun ingerul de pe umărul drept notează în cartea vieții și pune ștampila, pentru că este odată bun este pentru totdeauna.

Când însă face rău, ingerul de pe umărul stâng însemnează în cartea vieții, fără însă a sigila. El așteaptă până la miezul nopții și dacă înainte de acest timp purtătorul face mătâni și zice: „Stăpâne Allah!, am păcătuit, iartă mă“, atunci ingerul șterge tot. Dar dacă nu cere iertare, la miezul nopții, pune sigilul. Și atunci ingerul de pe umărul drept suspină amar.

Povestea se potrivește și la noi creștinii. Ingerii Domnului poartă socoteala de toate faptele noastre și pe cât ne lăsăm îndrumați de ei, ne și ajută pe drumul vieții. Bine face omul care zi de zi, mai înainte de a se lăsa în brațele somnului, își reamintește cursul vieții cu tot ce a făcut și bun și rău. Despre cele bune va ști că ele au fost scrise în cartea vieții, iar pentru cele rele trebuie să ceară iertare de la Dumnezeu. Cel ce a iubit așa de mult lumea încât a dat pe unul născut fiul Său pentru mântuirea noastră, va asculta plin de milă spovedania, pe care o facem în taina gândului nostru și ne va dărui iertare. Cel ce s'a umilit până la ieslea dobitoacelor din dragostea cătră oameni, vine în fiecare seară deasupra patului tău și al meu și al fiecăruia să vadă de ne reamintim vieța de peste zi cu tot ce am făcut. Bagă de seamă să nu te găsească dormind mai înainte de ați fi luat seama faptelor tale.

Judecata asta de tine însuși, pe care o poți face repede, în cinci minute, chiar după ce ai pus capul pe perină, este cel mai bun îndrumător pentru a doua zi. Ea este călăuză ce te va feri de poticniri și-ți va lumina cărarea vieții. Fă-ți zilnic această judecată de tine însuși și vei scăpa de judecata Domnului, prin iertarea Lui.

Abonament nou la Lumina Satelor.

Pe un an (cine plătește înainte) 55 Lei
Pe o jumătate de an 30 „
Pe un sfert de an 15 „

„Lumina Satelor“ va ieși mai departe tot în 6 fețe, iar la praznicele mari în 8. În fiecare număr vom da și chipuri frumoase de care ne-am îngrijit să avem pe un an întreg.

„Vinul este dela Dumnezeu, beția dela Diavolul“

— cel dintâi păhar este a lui Dumnezeu, celelalte ale diavolului —

Așa zice sfântul Ioan Gură de aur și adevărate sunt vorbele sale pentru că un păhar de vin sau altă beutură curată este bun și de folos omului ostenit, slab sau bolnav. «De acum bea puțin vin pentru slăbiciunile tale» scria și apostolul Pavel învățacelui său Tit. Cel dintâi păhar de beutură este a lui Dumnezeu și nu strică omului, numai cât asta i baie că cei mai mulți oameni nu se opresc la cel dintâi păhar, ci trec înainte la altele, dar celelalte păhare nu mai sunt ale lui Dumnezeu, ci a diavolului că el le trage foloasele.

Cetitorule! Hotărârea noastră din gazetă nu te oprește de la cel dintâi păhar care este a lui Dumnezeu, ci te hotărăște de la cele cari urmează după cel dintâi păhar pentru că acele sunt ale diavolului. În ciuda satanilor, hotărăște-te și tu și iscălește Hotărârea să nu treci în anul acesta la păharele diavolului!

Ce a cerut dracul.

Dracul se întâlnește odată într'o pădure cu un om și îi zise: am să te omor și numai așa îți mai las vieța dacă omori pe tatăl tău, sau bați pe soră-ta, sau te îmbeți.

«Ce să fac?» își zise omul. Să omor pe tatăl meu care m'a făcut, e cu neputință. Să bat pe sora mea e ceva groznic. Iacă mă voiu îmbăta odată și îmi voiu scăpa vieța. Și s'a coborât omul în sat, a tras la o crăjmă și s'a îmbătat una bună. Dar mergând acasă beat, s'a apucat de ceartă cu cei din casă și îngroșându-se cearta, a bătut pe soră-sa și a omorât pe tatăl său.

Intr'o carte bătrână am cetit această istorioară și cine a scris-o, a pus mult adevăr în ea, pentru că cu adevărat beția este un izvor de rele și fărădelegi. Pentru asta am luat noi aici la gazetă Hotărâre împotriva beției, ca să înțarcăm un izvor din care curge otravă și moarte.

Cetitorule! Iscălește și tu Hotărârea împotriva beției, căci prin această hotărâre vei scoate o mulțime de fărădelegi din traiul și vieța ta.

Cum s'a apărat un om de lupi.

— O pățanie cu învățătură și pentru noi. —

Intr'o gazetă din Brașov cetesc următoarea întâmplare: «Un creștin din părțile Secuimii a plecat la Brașov cu sania și caii să facă ceva cumpărături. La întoarcere a înoptat pe drum și cam pe la jumătatea drumului, iată o haită întreagă de lupi s'a luat după el. Ce era să facă? De scăpat cu fuga nici vorba nu putea fi, căci lupii se apropiu din toate părțile cu urlete fioroase. Atunci omul s'a gândit în alt chip să-și scape vieța. A luat chibritele și a aprins fânul ce-l avea legat îndărătul saniei. Fânul aprins a dat flăcări și lumina focului a oprit în loc apropierea lupilor. Omul a mers înainte cu focul în sanie, iar lupii l-au urmărit numai de departe. Dela o vreme focul din fân a prins și în lemnul saniei și sania a început a se topi pe drum. Spre norocul lui, când și sania a

fost gata, omul a ajuns în sat și așa a scăpat de haia lupilor cari se țineau după el.

Eu văd în această întâmplare și o învățătură creștinească pentru noi toți. Cu urlete feroase, haia patimilor și ispitelor ne urmărește și pe noi și stă gata-gata să ne sfășie sufletul. Să ne apărăm și noi de ele așa cum s'a apărât omul: cu lumină; cu lumină sufletească, cu lumina lui Hristos. De celce are lumina lui Hristos aprinsă în sufletul său, lupii patimilor și ispitelor nu se cutează apropia.

Cetitorule! Aprinde și tu în sufletul tău focul și lumina lui Hristos și atunci haia patimilor și ispitelor nu se va putea apropia de tine și sufletul tău!

În tranșee la Mărăști...

I.

In tranșee la Mărăști
Stă bădița la povești.
El nu spune ce-a arat,
Nici în câmp ce-a semănat;
Ci tot spune c'a luptat,
Regele l'a decorat.

II.

Și la târguri și la sate
Clopotele sună toate.
Clopotele trag mereu
Să le-audă Dumnezeu.
Treze Vodă cu alai
Ca în zi de zece Mai,
Vodă trece împăcat
Că voinicii lui se bat.
Unul luptă cât o sută,
Rușii însă nu li-ajută
Rușii calcă jurământul
Nu i-ar mai răbda pământul.

III.

Foaie verde măghiran,
Ați auzit de-un oștean,
De-un viteaz, de-un bun român,
El ni-i frate, nu stăpân.
Ferdinand al nostru Rege
Mare făcător de lege.
Stă în luptă la Carpați
In tranșee cu soldați.
Ferdinand cel drept și blând
Tuturor a dat pământ.

IV.

Pier Români, sus, la Jiu,
Rușii beau în sat rachiu.
Pier Români, toți viteji,
Niciodată Rușii trei.
Pier Români, zic: amin,
Rușii beau la crâșmă vin.
Regele i a blestemat
C'au venit, dar nu se bat.
Au venit încet, încet
Și s'au oprit pe Siret.

Volbură Poiană.

ECONOMIE.

Stărpirea guzganilor.

Înainte cu 1/2 veac, guzganii, numiți și cloțani sau rățani, s'au fost răspândit și la noi, din seamă afară, cășunând mari stricăciuni și amenințând cu destrămări clădiri întregi. Dela un timp însă porodița a mers scăzând cu repejune, neîntâlnind guzganii decât unde și unde. Dar în cei din urmă 4—5 ani ei au început a se răspândi din nou, la orașe și pe sate.

Va fi deci binevenită scoaterea la iveală a câtorva mijloace și apucături închinată stărpirei grabnice.

Nu puține pisici înhață guzganii cu îndârjire și contribuie la împuținarea lor,

dar multe altele se codesc, bine știind, din pățanie, ce le așteaptă. Aprigi și neînduplecați vânători sunt mai ales câinii de soiul Foxterrier, cari însă, asemenea pisicilor, nu pot răzbate și la cuiburi, potopind astfel guzganii rămași cu prodița lor cu tot.

În scopul stărpirei depline este neapărat a se lua și alte măsuri, din cari fac parte următoarele:

În vecinătatea gropanelor se așează un vas cu zahăr pisat mărunț și altul cu apă. Câteva zile mai târziu, după ce guzganii vor fi îndopați zahărul, li-se îmbie amestecul din 2 părți zahăr și 1 parte var ars pulberizat. Prin venirea în atingere cu apa beută, varul se stinge în stomac, aducând moarte. Cerând trebuința, mai târziu se va adăuga var și mai mult.

Deși bănuitori și foarte vicleni, guzganii pot fi ademeniți și așa, că presărăm pe câte 1/2 coală hârtie mai întâi var pulberizat și apoi făină de cucuruz (porumb) de așa ca varul să nu se vadă. Atrăși de merindea galbenă și întotdeauna lacomi guzganii îndoapă, uneori pe întrecute, făina cu var cu tot. Astfel am mânecat înșine și mulți ani în șir pivnița și grajdul cu pricina au încetat de a găzdui guzganii. Dacă aiurea leacul ar da greș, rămâne a premerge cu zahăr și apă, amestecând apoi și var.

Vrednică de recomandat e prinderea într'un vas mărișor, puțină, ciubăr sau butoiăș fără capac. Vasul, firește spurcat, se îngroapă până oblu cu aria dimprejur. Pe fund se pune o bucată de slănină bine prăjită drept nadă binevenită. Pe dată ce atras de mirosul ademenitor unul din guzganii a riscat săritura, el începe a fluera și în curând tovarășii purced la fel. Dacă păreții dinlăuntru sunt netezi și smoliți, vasul îngropat devine sicriul guzganilor.

Stupărit.

Cu numărul acesta deschidem în gazeta noastră un răvaș care va da număr de număr înștiințări și sfaturi despre mersul stupăritului.

Vom da cetitorilor noștri, cari se ocupă sau voiesc să se ocupe cu această frumoasă și bine răsplătită ocupațiune, sfaturi și îndrumări despre stupărit. Vom da și adrese de unde să-și procure stuparii unelte de stupărit, sau cărți, sfaturi și alte lipsuri pentru meșteșugul stupăritului. Acum dăm mai jos:

O veste bună pentru stupari.

Și anume dl N. Iancovicu (directorul centrului apicol, Regiunea V Sibiiu) ne trimite o înștiințare în înțelesul căreia Direcțiunea de agricultură din Cluj a încuviințat întemeierea unui așa numit „Centru apicol” (o școală de stupărit) care va avea chemarea anumită să ajute răspândirea stupăritului în popor și să dea sfaturile și ajutoarele de lipsă. Această școală de stupărit s'a așezat la domeniul (moșia) „Maria” lângă Topolovăț (jud. Timiș).

Pentru orice sfaturi și îndrumări în ale stupăritului, oamenii să se adreseze acolo scriind adresa așa: „Direcțiunea centrului apicol”. Domeniul „Maria” lângă Topolovăț (jud. Timiș).

Era vorba ca și aici la Sibiiu să se facă o așa școală de stupărit pentru regiunea a 5-a, dar deocamdată și această regiune își are școala tot în Topolovăț.

Mergem spre barbarie...

Părerăa unui învățat despre stările din lume.

Un mare învățat al vremilor noastre cu numele Nansen, (vestitul cercetător al polului nordic) scrie următoarele mari adevăruri despre stările din lumea de azi:

«Dacă privim în jurul nostru», zice Nansen — «ce ne este dat să vedem? Ură, egoism pretutindeni harababură și neîncredere atât între diferitele tagme de oameni cât și între popoare. Războiul trecut a lăsat atâtea stricăciuni și atâtea dovezii că războaiele nu aduc mari foloase nici chiar învingătorilor și totuși și astăzi unii predică războiul (mai ales cei învinși: Ungurii, Nemții). Dar un nou războiu ar însemna nimicire totală a Europei. Oricine a călătorit prin Tracia și cine a văzut întreagă populația cu întreg avutul ei pe drumurile de țară — carăle cu boi, pline cu avutul ei, cu vitele și porcii mânați înainte — drumurile pline din greu, kilometri întregi, cât poate cuprinde ochiul, — cine a văzut toate acestea, a trebuit să se simtă, desigur, transpus în timpurile marilor migrațiuni ale popoarelor. Ne-am întors la timpuri în care nu mai pare nimic deosebit dacă un popor întreg — ca poporul armean — e curățat de pe fața pământului și milioane mor de foame prin Rusia. Ne aflăm, de fapt, pe cărarea înapoi spre barbarie.

«Unde să găsim îndreptarea și scăparea? Ceeace ne trebuie este încrederea, o bună credință și o încredere între oameni și popoare precum și încredere și credință în viitor.

«Omenirea trebuie să se întoarcă, nu la barbarie, ci la virtuțile cele vechi, ale creștinismului, la Hristos care a predicat pacea și frăția între oameni și popoare...»

:: Să mai și rădem. ::

Cine a făcut pe sas.

— Da, încotro pe vremea asta,
Pe-așa viscol, pe-așa vânt,
Ce te toarnă la pământ,
Și-ți aruncă 'n ochi zăpadă:
Nici nu vezi pe unde-apuci;
Sasule, măi, und' te duci?

— Hei, Dumitre, la pădure
Am pornit acuma eu,
Amândoi cu chine-al meu,
Că la casă, la căldură,
La mâncat,
La culcat,

Numai măță și Catrină
Totd'una singur stat;
Iară eu și chine vecinic,
De cu ziuă până 'n sară
Tot afară, tot afară;
Tot necazări, tot nevoi!

La pădure, la gunoi...
Că pe măță și Catrină —
Pe nevasta asta-al meu,
Numai făcut Dumnezeu;
Iar pe mine
Și pe chine,
Pe-amândoi pe noi săracul,
Făcut... dracul.

Th. Speranță.

La avocat.

O femeie: Așa-i domnule avocat, că pentru o singură întrebare, ce vreau să vă fac n'o să-mi luați nimic?

Avocatul: De bună seamă că nu, întrebarea e pe nimic, numai răspunsul meu se plătește.

„Să-ți ții gura“...

— O femeie cam certăreață se duse la preot și-l întrebă: Oare ce să fac, părinte, ca să trăiesc bine cu bărbatul meu?

«Să-ți ții gura și cele zece porunci» — răspunse preotul.

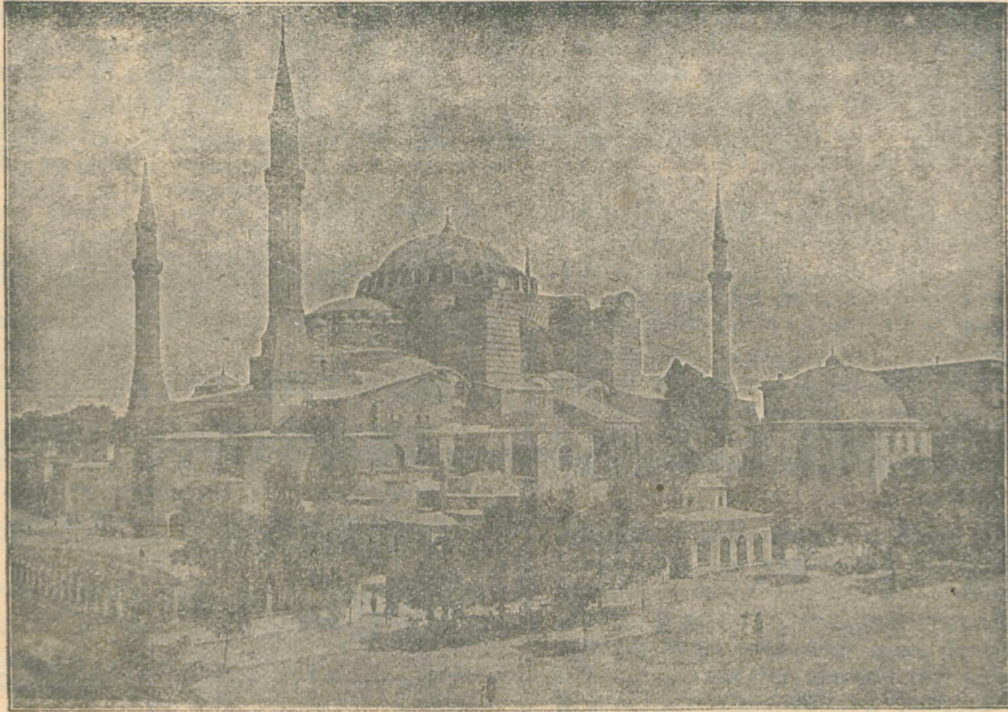
Corabia țiganului.

— Văzut-ai corabie țigane?
— Ni, auzi acolo! d'apoi cum nu? ba am și mâncat.

— Ce na ba? da cum era țigane?
— Da cum să fie? ca corabia: dedesupt pânză, deasupra pânză și la mijloc brânză.

Biserica „Sfânta Sofia“ trebuie scăpată de sub Turci.

Un împărat evlavios și bogat cu numele *Iustinian cel Mare* pela anul 532 își puse în gând să ridice în cinstea Domnului o biserică mare și frumoasă, care să nu aibă asemănare pe fața pământului.

Zece mii de lucrători în frunte cu meșterii cei mai vestiți din vremea aceea lucrară *șaisprezece ani* fără întrerupere, așa că abia în anul 548 au putut izprăvi biserică cu hramul *Sfânta Sofia* (adecă Sfânta înțelepciune dumnezească).

Când a fost gata de a intrat împăratul în ea în frunte cu Sfinții Părinți, cari au sfințit-o, împăratul căzu în genunchi uimit de atâta frumusețe și buzele lui au rostit următoarele cuvinte creștinești: „Lăudat să fie Dumnezeu, care m'a învrednicit să sfârșesc lucrarea aceasta! Eu te-am întrecut, Solomoane!“

Și atunci a fost o bucurie în popor, care nu se poate spune în cuvinte!

După nouă sute de ani și mai bine.

Turcii puseseră stăpânire pe toată falnică împărăție, peste care stăpânise Iustinian. Mai rămăsese Constantinopolul necucerit. În 29 Maiu 1453 Sultanul Mohamed al II-lea încunjură cetatea cu peste 250 de mii de ostași și începu s'o bată și depe uscat și depe mare. Dar cine s'o apere, că în cetate nu se găsiu decât împăratul cu 9 mii de ostași. Și atunci împăratul după ce văzu că nu e modru s'o mai apere, deschise o porțiță a cetății, și se aruncă asupra Turcilor cu vitejii săi; toți se făcură una cu pământul...

Bătrânii, femeile și copiii se grădăriră în biserică Sfintei Sofii, unde un metropolit ținea Sfânta liturghie. Toți credeau, că Turcii nu vor pangări și acest Sfânt lăcaș. Dar Turcii intră cu sabie și foc: omoară pe toți câți îi găsește în biserică. — Metropolitul aflând că se apropie de altar, ridică Sfințele daruri, se urcă pe niște trepte, ca

să ajungă în un pridvor, dar Turcii sunt după el. Și atunci, minune!, se desface peretele... metropolitul intră înăuntru cu Sfințele daruri... și peretele se închide la loc. Turcii bat-bat cu săcurile și cu ciocanele, dar nu mai pot aduce nici o stricăre zidului.. Și din clipa aceea nu l-a mai văzut nimeni pe acel metropolit...

Credința Grecilor e, că atunci când Sfânta Sofia va ajunge iarăși în mâna creștinilor, — pentru că Turcii au schimbat-o în *moșee* turcească, au văruiet sfinții și au ars sf. iconostas și sf. altar — atunci, când Turcii vor fi scoși din Constantinopol, sfântul metropolit va ieși în mână cu sfințele daruri, ca să sfârșească sfânta liturghie, pe care a început-o în 29 Maiu 1459...

Când s'a început războiul cel mare din 1914.

Toți bunii creștini, credeau că a sosit vremea, să vadă pe metropolitul dela 1453 slujind în Sfânta Sofia. Dar sfaturile de pace cari au urmat după războiu nu și-au bătut capul cu bisericile lui Hristos, ci cu petrolul și alte afaceri „mai mari“, și așa Constantinopolul și Sfânta Sofia, podoaba creștinătății, au rămas și pe mai departe batjocură Turcilor...

De câteva luni, popoarele Apusului s'au strâns iarăși la Lozana în sfat de pace și de împăcare a Turcilor cu Grecii.

În fața acestui sfat, Înalt Preasfințitul nostru metropolit-primat Dr. Miron Cristea a cerut prin ministrul nostru de acolo, prin dl Duca, ca să fie siliți Turcii a da înapoi creștinătății biserică Sf. Sofii.

Cererea e foarte îndreptățită, și a făcut mare bucurie între creștini... Dar n'avem încă nici un răspuns la ea. Sfatul dela Lozana par'că se închide cu ceartă și va sfârși cu războiu. Și, deși nu dorim războiul, poate acela să facă dreptate creștinilor ortodocși.

Ș. B.

Un om a încunjurat lumea pe jos

— și pe urmă s'a ales cu o pățanie de învățătură. —

În anul 1910 o societate din Austria a dat de știre că dă 2 milioane celui om care va putea dovedi că a încunjurat pământul pe jos. S'a și aflat un Neamț care a plecat la drum și din 1910, adecă de peste 12 ani, tot haidă hai din sat în sat, din oraș în oraș, din țară în țară. A plecat din Austria încolo spre sfințit, a trecut apoi la America, a luat America dea latul, a trecut apoi în Iaponia, din Iaponia peste Asia și acum a ajuns la Brașov. Și iată că se apropie de casă și va căpăta rămasgul de 2 milioane. Numai cât acum a nimerit-o rău pentru că banii din Austria au ajuns pe nimica. Cu cele 2 milioane bietul Neamț abia va putea să mănânce și să bea

odată bine, adecă a făcut cale lungă ca să ajungă pe urmă la nimica.

Pățania Neamțului este plină de învățătură. Că și noi, atâta alergăm, atâta ne trudim și ne frământăm de par'că să cuprindem toată lumea. Strângem mereu averi și bani, dar pe când să ne punem pe odihnă și mâncate, scade și valuta (prețul) averilor și banilor noștri și ne pomenim că rămânem cu cele 4 scânduri, curat ca și neamțul ce a încunjurat lumea toată și s'a ales pe urmă cu un blid de mâncare.

Cetitorule! Numai o singură valută nu scade nici odată: grija de suflet și faptele cele bune. Ț-ai strâns tu și ai tu o astfel de valută care nu scade nici odată la preț?

Știrile săptămânei.

Urare de anul nou.

Anul nou cu bine,
Cu zile senine,
Tot cu sănătate
Și cu spor la toate
Să-l petreceți
Și s'ajungeți
Tot în fericire
Și a lui sfârșire!
La mulți ani!

Ploi la timp, noroc la plug
Sănătate și belșug;
Și la toate mesele
Inimile vesele.

„Lumina Satelor“ a ieșit cu întârziere în rândul acesta din pricină că tipografia n'a avut hârtie la vreme. Cerem iertare cetitorilor noștri pentru această întârziere ce s'a făcut fără vina noastră. Gazeta va ieși de acum înainte regulat în fiecare Mercuri.

Cum merge împărțirea moșiilor?
Guvernul dă zor în toate părțile să se grăbiască afacerile și lucrările cu împărțirea moșiilor. Așa mai săptămânile trecute a dat ordin aspru tuturor primăriilor din țară să facă de cunoscut la timp plugarilor zilele în cari comisia de ocol va începe pertractările în comună. Primarii să înștiințeze la vreme pe cei interesați despre începerea lucrărilor de expropriere și despre înștiințare să aibă dovadă dela cel înștiințat. Pentru orice întrelăsare sau amânare, primarii vor fi trași la răspundere.

Târg mare la Sibiu se va ținea acum în săptămâna viitoare așa: în 15 și 16 Ianuarie târg de vite, în 17 Ianuarie târg de cai și în 18 târgul de mărfuri.

Schimbări în armată se aude că se vor face. Între acele schimbări ar fi și aceea ca să fie cătanie numai de 2 ani la toate feliurile de armată și să nu mai fie recrutați decât cei deplin sănătoși deoarece s'a aflat că în vremea din urmă fac cătanie mulți oameni cari nu-s destul de sănătoși pentru astă slujbă. Se aude că se vor restrânge și dispensările ce se făceau dela cătanie cu rugări.

Se vor plăti despăgubirile de războiu. La ministrul afacerilor de bani, s'a ținut un sfat care a hotărât să se ia din nou în cercetare și desbatere afacerea cu plățirea despăgubirilor de războiu.

Rușii ar vrea să se împace cu noi. Dintre popoarele cu cari veciuim numai cu Rușii n'avem încă pace scrisă pe hârtie (de cealaltă n'avem nici cu Ungurii și Bulgarii) pentru că Rușii nici acum n'au vrut să recunoască alipirea Basarabiei de România. Se pare însă că aceasta o fac cu speculă. Și anume ei zic: «iacă noi suntem gata să abzicem de pretenziunea ce avem asupra Basarabiei, dar în schimb și voi să abziceți de orice fel de pretenziune asupra tezaurului dela Moscova».

Cu această speculă Rușii au imbiat de nou pe România să înceapă pertractări de pace. Dar țara noastră și stăpânirea noastră nu poate face o așa pace cu care am pierde 1 miliard de Lei în aur, că atât face tezaurul (visteria Țării) care a apucat din vremea războiului dela «prietinii» noștri de atunci.

Petroșeni—Câmpeni sunt două orășele în țara noastră. Sunt tare departe unul de altul, dar acum le-am pus lângă oaltă pentru un năcaz ce-l au amândouă. Și anume, gazetele scriu că la Petroșani a trebuit închise școlile din lipsa materialului de încălzit, iar prin școlile din Câmpeni dărdăie copiii de frig. Și când te gândești că Petroșanii sunt capitala cărbunilor de peatră, iar Câmpenii capitala pădurilor, oare nu-i aceasta o dovadă că n'avem cumpăneală în țară. Suntem o țară plină de toate bogățiile, dar n'avem chiverniseală și cumpăneală, ci numai tot politică și iar politică.

8000 (opt mii) de recursuri au înaintat diferiți moșieri la București în afacerea împărțirii moșilor. La București este așa numita Comisie Agrară, cea din urmă și cea mai înaltă judecătorie în afacerile Reformei Agrare (are 14 judecători, din Ardeal Dr. Petru Groza, Dr. Nediciu, Dr. Gavrilă Tripou). Această comisie va judeca și în afacerea recurselor. Mai întâi se practează cele din Vechiul Regat și cam prin Februarie se încep cele din Ardeal.

Sarea va fi mai sărată. Se aude că guvernul ar voi să lase «monopolul» sării, adică ar voi să lase și sarea pe mâna negustorilor și întreprinzătorilor să o băieșască ei și să-i pună preț tot ei. De se va mai împlini și aceasta apoi de bună seamă vom avea sare mai sărată.. la preț.

Cum au prăznuit bolșevicii Crăciunul? O gazeta nemțească a primit știri despre aceasta din Rusia și iată ce scrie: «Bolșevicii au dat ordin de prăznuire a Crăciunului, dar ordinul a fost mai mult de batjocorire a sfântului praznic, pentru că la Moscova bolșevicii au făcut în ziua de Crăciun un carnaval, adică un tâmbălu cu mâncări și beuturi, cu jocuri și mășcări, cari făceau să răză poporul. Umblatul cu steaua și colinda au fost strict oprite, în schimb pe străzile Moscovei s'au ivit draci cu furci de fer și turci și fel de fel de mășcări, îmbrăcați, anumit așa ca să strice sfântul praznic. Bolșevicii au rânduit seara și jocuri cu faclii și racle, de gândia că a sosit nu Mesia, ci dracul și Anticrist pe lume».

Nici nu se putea să fie altcum, când jidanii sunt la cârma țării.

Le-a tulburat cheful. Precum scriem la gazeta în altă parte, la Orade a fost în săptămâna trecută mare goază în populație, pentru că armata a declarat orașul în stare de asediu, adică fiecare să se tragă numai decât în casa lui. Dar alarma aceasta s'a întâmplat într'o zi de sărbătoare când toată lumea sta de vorbă «lângă păhare și glăgi». Când s'a dat alarma, toți au trebuit să lase glăgile și păharale și să plece acasă.

Acum după ce a trecut primejdia și s'a liniștit lumea, s'a făcut socoală că prin cele căfane și crâjme, oamenii au lăsat pe masă beuturi în preț de peste 500 de mii Lei și au fugit acasă.

„Pânea Europei o mănâncă dulăii războaielor“ așa scrie într'o gazeta din America marele bărbat de stat al Angliei, Lloyd George. În acea gazeta, Lloyd George arată că Europa are acum mai multe cătane ca înainte de războiul cel mare și cheltuește mai mult cu înarmările ca oricând. Rusia ține sub arme 800 de mii de oameni și de rezervă câteva milioane, Franța tot așa și fiecare stat, fie sărac ori bogat, cheltuește milioane și milioane pentru înarmare. «Până când popoarele se înarmează mereu — zice Lloyd George — înzadar se țin sfaturi de pace, că toate numai vorbe goale și minciuni. Popoarele Europei trebuie să înceapă sfatul cel adevărat de pace, cu aceea că își vor împușca armatele toate deodată. Altcum — zice Lloyd — bătrâna Europă împrăștie mereu dulăilor de război pânea pe care ar trebui să o împartă copiii și flămânzilor».

Jidanilor li se îmbie țară și moșie la Mexico. Președintele societății tuturor jidanilor din lume, Zangxil Israel, din Anglia, vestește jidovimea că republica Mexico îmbie pe jidani cu un dărab de țară unde jidanii s'ar putea așeza și și-ar putea orându o țărișoară a lor. Acolo ar putea apoi jidovii să-și vadă de lucrurile lor și lipsurile lor culturale și gospodărești fără să aibă cu nime nici o zărvă și sfadă.

Dar jidovii nici s'auză nu vreau de plecări prin Mexico. Și la Palestina s'a deschis o țară anumit pentru jidani, dar dela noi n'a plecat nici unul pentru că un Canaan mai bun ca țara noastră unde ar putea afla jidovii?

Cea mai mare gară (stație) din lume se zidește acum la Chicago în America. Cu zidirea ei se vor cheltui 14 milioane de dolari și din 15 laturi vor intra în ea și vor ieși deodată 15 trenuri.

Bulgaria va spânzura pe hoți. Prin toate țările s'au stricat oamenii și s'au înmulțit cei ce trăesc din hoții și furturi, dar în Bulgaria pe semne lucrul acesta face capăt. Tâlharii s'au sporit așa de mult că guvernul a fost silit să aducă lege în puterea căreia, hoții prinși cu fapta să fie numai decât spânzurați în piețele orașelor, în vederea tuturor. O ice om care lipsește mai mult de 20 zile dela casa lui va fi tras la răspundere, unde a umbat și de nu va putea adevări, la judecată cu el.

La noi încă n'ar strica legi mai aspre față de oamenii cei răi. E adevărat că noi n'avem tâlharii așa de mulți în țara noastră ca Bulgarii, dar avem destui altfel de tâlharii cari ne fură țara cu tot felul de speculațiuni și contrabande. Nouă ne ar trebui lege care să tragă la răspundere pe fiecare om, ce a lucrat și ce fel de muncă în atâtea și atâtea zile. În chipul acesta poate s'ar mai împușca ceata tâlharilor și a speculanților cari trăesc din munca și sudoarea altora.

Cât joacă o muere într'o noapte. Un om învâat din Anglia a iscodit un fel de mașinarie care poate măsura și jocul (așa după cum căruțele cari poartă domni pe la orașe au o mașinarie ce le măsură calea ce o fac, după învârteala roților). Cu această mașină, angliușul s'a apucat și a prins în kilometri învârtiturile și săriturile unei muieri ce s'a apucat de joc la 10 ore seara și a jucat până la 5 dimineața. Știi cât kilometri a arătat mașina la 5 dimineața? 40 de kilometri. Adecă atâta a sărit și s'a învârtit cu picioarele femeia, încât cu această mișcare ar fi putut face un drum de 40 kilometri. Iată cât joacă o femeie într'o noapte! Oare ce ar zice să o pleci la o cale așa de lungă cu desagii în spate?

Ș'apoi să mai zici că nu-i și-un pic de spiriduș în joc!

Unde barbării tînd și rad numai pentru ouă. Într'un oraș din Bavaria, (Ochsenfurt, țara nemțească) barbării s'au strâns la sfat și au zis: «iaca banii noștri au scăzut așa de tare că nu ne mai putem cumpăra de-aie mâncării cu ei. Să nu mai lucrăm de acum înainte pe bani». Și sfatul a hotărât ca barbării să tunză și să rază

numai pentru ouă. Plata tunsului s'a stabilit pentru 4 ouă, iar rasul cu 2 ouă. Sfatul barbierilor a mai hotărât ca plata de ouă să fie numai o săptămână (că doară n'o să mănca ei tot ouă) și după o săptămână, oamenii să aducă ca plată altecele: lemne, varză, cartofi, lapte, slănină, brânză, pâne și alte lipsuri de ale traiului.

Pe semne ne întoarcem la vremurile de demult: schimb pe schimb.

Mulțumită publică. Dl Ignatie Mircea, senator din jud. Târnava-mare, a binevoit a dona pe seama școlii noastre primare de stat din Agnita, suma de 300 Lei, ca dar de Crăciun, pentru care marimimoasă faptă exprim în numele școlii mulțumiri. Agnita, 25 Dec. st. v. 1922. *Jochim Munteanu*, protopop ort. rom., preș. sfat. școlar.

Publicație.

Comuna Apoldul de sus exarendează în 16 Ianuarie 1923 a. m. la 10 în cancelaria comunală pe calea licitației publice Vârnița pe anul 1923.

Prețul strigării 6000 Lei.

Vadiul 10% din prețul strigării. Condițiunile se pot vedea în cancelaria comunală.

Apoldul de sus, la 4 Ianuarie 1923.

(36) 1-1

Primăria comunală.

Cu onoare aduc la cunoștința Onor. public deschiderea primului atelier românesc în orașul Sibiu de

Vărsătorie de aramă și clopote speciale.

Mare asortiment de diferite piese de aramă.

Execut grabnic: mânere de metal pentru uși, în orice mărime, chei-verigi pentru hamuri de lux, precum și diferite firme vărsate din zinc, etc.

Cu toată stima: **Moise Fărcaș**,
(35) 2-2 Sibiu, str. Poschen 11.

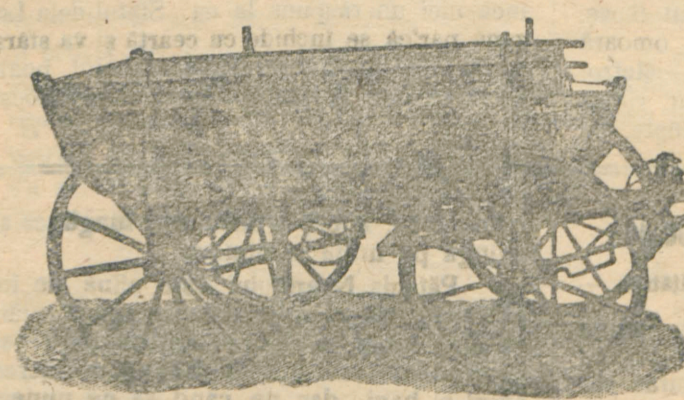

COMPANIA ANGLO-AMERICANĂ
FURNIZORII CURȚII REGALE ROMÂNE
Sucursala SIBIU, Piața-Unirii 10.
Telefon 180. Adr. tel.: Angloco.

Tot felul de motoare și mașini de industrie, unelte și armaturi. — Tuburi. — Compartamente de baie complete. — Toate materialele de funcțiune ca: coarde de astupătoare și table, curele etc.

EXPOZIȚIA DE MAȘINI PERMANENTĂ. — MAȘINI DE CUSUT.
Intreprinderea cea mai mare din România în bransa aceasta. (34) 2-2
— Reprezentanța generală acelor mai distinse fabrici germane.

AUTOMOBILE: MERCEDES și STOEVEER.
PFORZHEIM. BUCUREȘTI.

Firmă neîntrecută în bransa aceasta
:: Fondată 1860. ::

Premiată:
[1881 — Sibiu — 1892.]

FABRICA DE CĂRUȚE :: IOAN M. LUNGU
Rășinari (jud. Sibiu)

Construim solid și practic cară și căruțe de orice mărime și forme, pe lângă prețuri foarte moderate.

Se primesc 5 învățacei la rotărie și 5 la fierărie. (33) 2-2